

nævnte. Det Mindretal, hvortil jeg hører, siger, at nu have vi fejlet ud saaledes, at der kun bliver Spørgsmaal om 8 Stemmer. Vi have fejlet ud de under Nr. 3, 4, 6 og 8 paa pegede Fejl; om disse Fejl mene vi altsaa, at de ikke have haft nogen Indflydelse paa Valgets Udfald, og da vi mene det, saa mene vi heller ikke, at der er nogen Grund til at trække dem fra den sejrende Kandidats Stemmer, og saa mene vi altsaa, at de skulle tages for gyldige. Men saa er der altsaa 8 Stemmer tilbage. De to har jeg allerede gjort Rede for, det var dem under Post 5, de to Personer, der have stemt, sandsynligvis efter at Valgbestyrelsen havde begyndt at stemme. Om dem ere vi alle enige. Men saa er der 6 Personer, der have stemt — for saa vidt med Rette, som de ere opførte enten paa Hovedvalglisten eller paa Tillægslisten med Angivelse af, at de havde Stemmeret, men dog med Urette, idet de ikke burde have været opførte paa disse Lister. Om disse Personer er der nu fra anden Side den Mening, at deres Stemmer skulle tages for gyldige. Dertil tager altsaa det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke Standpunkt. Men naar man fra anden Side siger: Tinget kan, naar det vil holde sig til det Fortilfælde, der foreligger fra Kernerupvalget, ikke undlade at kassere disse Stemmer, saa vil jeg dertil sige, at denne Logik kan jeg ikke anerkende. Thi der ligger jo imellem de to Valg-Indførelsen af hemmelig Afstemning, og da vi nu have hemmelig Afstemning, saa er det i Virkeligheden et mere radikalt Skridt nu at trække alle de Stemmer, der ere afgivne af Vælgere, som ikke skulde været paa Valglisten, fra den valgte Kandidats Stemmer, end den Fremgangsmaade var, som man anvendte tidligere, da man kun trak de Stemmer fra, der vitterlig vare faldne paa den valgte Kandidat. Jeg mener, at Tinget maa staa frit overfor dette Spørgsmaal. Men paa den anden Side har jeg ikke noget Mandat til nu at lægge en anden Opfattelse til Grund end den, som her er givet; det bliver for vort Vedkommende et aabent Spørgsmaal. Jeg vil for øvrigt bemærke med Hensyn til Kernerupvalget, da man formodentlig vil drage det frem, at saaledes som Ordføreren den Gang stillede sig — det var det ærede Medlem for København 3die Valgkreds (Alfred Christensen), — var det i Virkeligheden ikke alene det, at der paa den sejrende Kandidat var afgivet 2 Stemmer af Personer, der paa Valgdagen ikke havde fyldt 30 Aar, som bevirkede Valgets Forkastelse, men det var

dette i *Forbindelse med andre Omstændigheder og Fejl, som Ordføreren tillagde en Del Betydning. Men som Forholdene den Gang vare, kom de to Stemmer til at rykke frem i forreste Linie under Forhandlingen, men Motiveringen var, som Ordføreren sagde, denne: Der er de og de Punkter, man har afsluttet Afstemningen alt for sent, og der er mange andre Klagepunkter, og naar vi tage det alt sammen — og saa nævnedes han de to, der ikke skulde have stemt —, saa bliver Resultatet summa summarum, at vi indstille Kernerupvalget til Forkastelse. Altsaa, det Præcedens, der foreligger fra Tingets Side, synes mig ikke videre rent, og det kan i alt Fald ikke uden videre lægges til Grund, efter at vi have faaet den ny Valglov. Naar Spørgsmaalet atter kommer til at foreligge, maa man staa frit overfor det. . . (Afbrydelse). . . Det bliver mig meddelt, at det ikke er rigtigt, at Udvalget er enig i, at de to Vælgere, som sandsynligvis have stemt, efter at Valgbestyrelsen havde afgivet deres Stemmer, bør trækkes fra den sejrende Kandidats Stemmer. Ganske vist, det er ikke formelt afgjort, fordi vi overhovedet ikke formelt have afgjort det Spørgsmaal. Men jeg mener, at vi maa være enige om, at det er en Fejl, hvorom man maa sige, at den kan have haft Indflydelse paa Afgørelsen. Imidlertid vil jo hvert enkelt Medlem af Udvalget, som har noget paa Sinde, kunne faa Lejlighed til at fremføre det. Det er selvfølgeligt, at selv om man staa sammen i et Udvalg, vil der altid, naar Medlemmerne ere Individuer, som ikke ere i den Grad trænerede i Partiforhold, at de ikke kunne tænke selv, komme Nuancer frem i den Maade, hvorpaa de opfatte Sagerne.*

Jeg vil altsaa anbefale, at man følger Udvalgets Flertals Indstilling, som gaar ud paa:

- 1) at Valget den 29. Maj 1906 af Lærer Jens Nielsen-Jensen som Folketingsmand for Aarhus Amts 4de Valgkreds godkendes, og
- 2) at Folketinget opfordrer Indenrigsministeren til at gøre de oplyste Uordener

Rettelse.

Sp. 767, L. 17: „1ste Kompagni“, læs: „det paa-gældende Kompagni“, og L. 37: „27. Januar“, læs: „27. Juni“.